

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 25.10.1983, sp. zn. 11 Tz 42/83, ECLI:CZ:NS:1983:11.TZ.42.1983.1

Číslo: 24/1984

Právní věta: Přijíždí-li řidič motorového vozidla k vyznačenému přechodu pro chodce a brání-li mu vozidla stojící v jiných jízdnicích ve výhledu na přechod, smí jet jen takovou rychlostí, aby pro případ, že se na přechodu nachází chodec, který již vstoupil do vozovky, tohoto chodce neohrozil (§ 12 odst. 1, § 18 odst. 1 písm. a/ vyhl. č. 100/1975 Sb.)

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 25.10.1983

Spisová značka: 11 Tz 42/83

Číslo rozhodnutí: 24

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doprava, Ublížení na zdraví

Předpisy: 140/1961 Sb. § 224 ods. 1
§ 18 ods. 1 písm. a)
§ 224 ods. 2 100/1975 Sb. § 12 ods. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 24/1984 sb. rozh.

Přijíždí-li řidič motorového vozidla k vyznačenému přechodu pro chodce a brání-li mu vozidla stojící v jiných jízdnicích ve výhledu na přechod, smí jet jen takovou rychlostí, aby pro případ, že se na přechodu nachází chodec, který již vstoupil do vozovky, tohoto chodce neohrozil (§ 12 odst. 1, § 18 odst. 1 písm. a/ vyhl. č. 100/1975 Sb.)

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 25. 10. 1983 sp. zn. [11 Tz 42/83](#).)

K stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, Nejvyšší soud ČSR zrušil pravomocné usnesení vyšetřovatele odboru vyšetřování VB Praha-město ze dne 15. listopadu 1982 sp. zn. ČVS: VV 712/82 a tomuto vyšetřovateli přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Usnesením vyšetřovatele odboru vyšetřování VB Praha-město ze dne

17. 9. 1982 sp. zn. ČVS: VV 712/82 bylo podle § 160 odst. 1 tr. ř. zahájeno trestní stíhání a současně podle § 163 odst. 1 tr. ř. vzneseno obvinění proti V. K. pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák., který měl spáchat tím, že dne 10. 9. 1982 v Praze 7 na křižovatce ulic Vrbenského, Jankovcovy a Partyzánské na vyznačeném přechodu pro chodce jako řidič osobního automobilu T 603 SPZ PHC 91-52 zachytil chodkyni L. M. s nezl. synem L. jdoucí zleva doprava, což mělo za následek těžkou újmu na zdraví u L. M. a ublížení na zdraví u nezl. syna L.

Usnesením vyšetřovatele odboru vyšetřování VB Praha-město ze dne

15. 11. 1982 sp. zn. ČVS: VV 712/82 bylo trestní stíhání obviněného V. K. podle § 172 odst. 1 písm. b) tr. ř. zastaveno.

Toto usnesení nabylo právní moci dne 2. 7. 1983.

Proti tomuto usnesení podal generální prokurátor ČSR stížnost pro porušení zákona. Dovodil v ní, že vadným postupem vyšetřovatele byl porušen zákon v ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř. ve prospěch obviněného. Toto pochybení spatřuje v tom, že vyšetřovatel nesprávně hodnotil důkazy ve věci provedené a v důsledku toho neučinil úplná a správná skutková zjištění, což vedlo k nesprávnému závěru, že obviněnému nelze prokázat zavinění na posuzované nehodě.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal v rozsahu ustanovení § 267 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že byl porušen zákon ve vytýkaném směru.

Z důkazů opatřených ve věci lze zjistit, že obviněný v kritické době přijížděl v osobním automobilu T 603 ke křižovatce, na níž provoz nebyl řízen světly, a k vyznačenému přechodu pro chodce, na který byl upozorněn svíslou dopravní značkou A 11, a to v pravém jízdním pruhu, zatímco v levém jízdním pruhu ve stejném směru stála před přechodem pro chodce kolona nákladních automobilů. V této době po vyznačeném přechodu pro chodce zleva doprava ve směru jízdy obviněného přecházela poškozená I. M., která před sebou tlačila dětský kočárek, ve kterém měla svého nezl. syna L. Přes stojící nákladní automobily v levém jízdním pruhu ve stejném směru obviněný chodkyni neviděl a spatřil ji až v době, kdy vstoupila do pravého jízdního pruhu, v němž obviněný pokračoval v jízdě. Na vstup chodkyně před automobil obviněného začal obviněný reagovat intenzívním brzděním, avšak střetu s chodkyní a dětským kočárkem nezabránil.

Podle výpočtů znalce z oboru silniční dopravy byla počáteční rychlost jízdy obviněného v době, kdy začal reagovat na chodkyni, 46 km/hod. a nárazová rychlost do chodkyně a kočárku 40,4 km/hod. Přitom rychlost jízdy, při které by mohl obviněný střetu vozidla s chodkyní a kočárkem zabránit, byla 34 km/hod., tedy o 12 km/hod. nižší.

Vycházeje z tohoto zjištění učinil vyšetřovatel závěr, že obviněnému nelze prokázat porušení některého z ustanovení pravidel silničního provozu uvedených ve vyhlášce FMV č. 100/1975 Sb., a tím ani zavinění na trestném činu ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák., pro který je obviněný stíhán. S tímto stanoviskem vyšetřovatele se nelze ztotožnit.

Podle § 18 odst. 1 písm. c) cit. vyhlášky o pravidlech silničního provozu řidič nesmí ohrozit chodce přecházející na vyznačeném přechodu, kteří již vstoupili do vozovky.

Podle § 12 odst. 1 cit. vyhlášky je řidič povinen rychlost jízdy přizpůsobit zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které může předvídat; smí jet jen takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled.

Je prokázáno, že poškozená s malým dítětem v kočárku přecházela vozovku o čtyřech jízdnicích pruzích na vyznačeném přechodu pro chodce zleva doprava ve směru jízdy obviněného. V době, kdy již byla v druhé polovině vozovky, neviděla přes vozidla stojící v levém jízdnicím pruhu před přechodem, zda v pravém jízdnicím pruhu nejedou vozidla, přesto pokračovala v chůzi a byla sražena vozidlem řízeným obviněným, který brzděním nestačil tomuto střetu zabránit.

Stejně nepozorně se však zachoval i obviněný. Přesto, že vjížděl na vyznačený přechod pro chodce za situace, že přes stojící nákladní auta v levém jízdnicím pruhu neměl vlevo na přechod rozhled, přičemž mohl a měl předpokládat, že na přechodu mohou zleva přecházet chodci, kteří již vstoupili do vozovky a budou pokračovat v chůzi přes celou vozovku, nepřizpůsobil těmto okolnostem rychlost jízdy, takže nebyl schopen vozidlo včas zastavit, když poškozená vstoupila do jeho jízdnicí dráhy.

Podle výpočtů znalce měl obviněný možnost tomuto střetu jeho vozidla s chodkyní a kočárkem zabránit, kdyby jel rychlostí o 12 km/hod. nižší, než jakou jel. Za tohoto stavu nelze učinit závěr, že obviněný neměl možnost zabránit střetu jeho vozidla s chodkyní. Naopak nutno dospět k názoru, že rychlost jízdy obviněného s ohledem na bezpečnost silničního provozu a dané podmínky nebyla přiměřená. Obviněný tedy jednal v rozporu s ustanoveními § 12 odst. 1 a § 18 odst. 1 písm. a) vyhlášky FMV č. 100/1975 Sb., o pravidlech silničního provozu. Vyšetřovatel proto nesprávně zastavil trestní stíhání z důvodu, že skutek není trestným činem.